

Murèth 1213 - 2013

Réinventer la solidarité occitane, catalane et aragonaise
Reinventar la solidaritat occitana, catalana e aragonesa
Reinventar la solidaritat occitana, catalana i aragonesa
Reimbentar a solidarid  oczitana, catalana e aragonesa

La batalla de Muret 1213

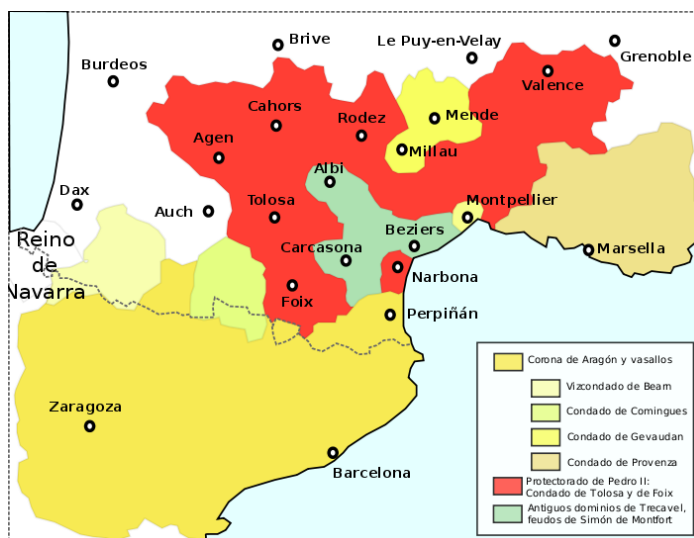
Aquest 2013 és el 800 aniversari de la batalla de Muret, que va enfrontar, el 12 de setembre de 1213, els creuats de l' le-de-France (francesos) dirigits per Simon de Montfort a la coalició occitano-catalano-aragonesa del rei Pere II d'Aragó i de Ramon VI, comte de Tolosa.

Aquesta batalla va ser un gir en la guerra de saqueig i de destrucció duta a terme pels barons del nord i desitjada pel papa Innocent III. Al començament, la guerra es va iniciar contra el catarisme, contra la diversitat de culte. Aquesta nova religió cristiana havia pres volada en una societat basada en "el Paratge" (el pacte), i en el respecte, i els seus fonaments s'oposen a la

intolerable inquisició que imposarà el terror durant més d'un segle. La religió va servir, evidentment, de pretext per a una conquesta territorial, cosa que avui dia ens ressona amb una estranya actualitat.

La batalla de Muret és una de les ocasions en què es va veure la manca de constituir un espai polític, una mena d'Estat entre l'Aragó, Catalunya i bona part de l'Occitània, de la regió de Tolosa fins a la Provença. Aquest territori tenia la l gica d'una proximitat ling stica i d'intercanvis econòmics i culturals, uns intercanvis que no han desaparegut al llarg dels segles.

Quin sentit podem donar a Muret 2013, 800 anys després?

L'esfera d'influència de l'ecologia política, dels i les autonomistes i dels i les regionalistes, de les persones i defensores les cultures minoritzades utilitza aquesta commemoració per recordar d'on vénen les nostres cultures. Aquesta

commemoració hist rica i política ens posa en la perspectiva del futur que volem construir conjuntament.

La valoració dels moments històrics comuns és un element simbòlic que forma part de la creació de la identitat d'un espai pirinenc que permet afermar els lligams entre el nord i el sud dels Pirineus. Es tracta de fer recular el mite de la «frontera natural» que hi hauria entre el sud i el nord dels Pirineus.

Muret 2013 és una ocasió per refermar conjuntament els nostres valors polítics i culturals: preservació i desenvolupament de les nostres cultures i les nostres llengües, necessitat política de poders regionals o estatals més forts i més propers a la ciutadania, segons la lliure decisió de cada poble; comprom s per una Europa que permeti desenvolupar les sinergies entre Occitània, Aragó i Catalunya, més enllà de la frontera estatal.

Afirmar la legitimitat de l'occità, el català i l'aragonès

La preservació de la diversitat lingüística i cultural al món és una gran aposta per als propers anys. Les proximitats lingüístiques de les tres llengües romàniques minoritzades, al costat del francès i del castellà, permeten construir una societat plurilingüe. És un ajut per a la intercomprensió en l'espai de les llengües romàniques, un espai que representa més del 40% de la població europea.

A França, com a Espanya, la situació legal és desfavorable per a la preservació de les nostres llengües i el seu desenvolupament. Una situació que no respecta els grans principis als quals sovint fan referència els nostres Estats, ja sigui mitjançant textos europeus o amb importants tractats i convencions internacionals.

La llengua occitana està amenaçada per l'absència d'una

política ambiciosa de transmissió que podria ser duta a terme per l'Estat francès, absència que no pot ser compensada per les regions, que no tenen ni un pressupost important ni competències suficients sobre ensenyament.

La llengua aragonesa no està reconeguda en el seu just valor per la comunitat autònoma de l'Aragó, que no ha elaborat cap programa seriós de política lingüística. El menyspreu de la realitat lingüística de l'Aragó i les normes internacionals en aquest camp que fa la nova llei de llengües aragoneses han motivat un recurs davant el Tribunal Constitucional espanyol.

Finalment, la llengua catalana, que sembla la millor dotada actualment, amb l'Occità –Aranès– parlat a la Vall d'Aran, s'enfronta encara a la política de recentralització de l'actual govern de l'Estat espanyol, que sempre vol limitar el reconeixement i la utilització preferent de la llengua catalana com a llengua pròpia a Catalunya i interfereix en l'aplicació de les lleis i criteris de la Generalitat sobre política lingüística.

Les convencions internacionals sobre la diversitat cultural imposen, però, que cada territori pugui crear un entorn favorable per a l'ensenyament de la seva llengua pròpia i per a una creació cultural en aquesta llengua pròpia, favorable també a la presència d'aquesta llengua als mitjans de comunicació electrònics, audiovisuals i escrits, i a la seva utilització en la vida pública i social.

Aquesta és la política que nosaltres podem compartir i dirigir conjuntament, tot reconstruint els ponts entre les nostres cultures i les nostres llengües.

Enfortir l'Euroregió Pirineus-Mediterrani

El nostre objectiu és fer emergir una Europa federal dels pobles que recolzi en Euro-regions cimentades en territoris que tenen cultures per compartir. Aquestes entitats han de gestionar un conjunt important de polítiques comunes que ajudarien a fer néixer un sentiment europeu en les nostres poblacions.

L'Euroregió Pirineus-Mediterrani permet disposar d'un espai coherent per administrar problemàtiques comunes, com l'educació, la formació professional, la investigació i la innovació, els ecosistemes o les empreses; també, en la gestió de la muntanya, dels mitjans de transport o de l'agricultura. Totes aquestes polítiques només poden funcionar amb polítiques

coherents dirigides des dels dos costats dels Pirineus.

No podem invocar la crisi econòmica deguda a l'especulació financera i immobiliària i a les reduccions pressupostàries per justificar una reducció o l'abandó en la pràctica dels projectes euroregionals; pel contrari, la cooperació interregional és una oportunitat per generar ocupació de qualitat i per millorar la qualitat i l'eficàcia de la gestió de les regions associades.

Réinventer la solidaritat occitane, catalane et aragonaise

Samedi 14 septembre 16 h
Salle Clément ADER – Muret
3, Square des combattants en Afrique du Nord

Una política com aquesta també ha de ser abordada –i ho pot fer– al si de la Comunitat de Treball dels Pirineus, la CTP, nascuda el 1982. La CTP aplega les set comunitats autònomes i regions del nord i el sud dels Pirineus, i també l'Estat andorrà. En el camp de la cooperació entre els nostres territoris, l'eficàcia de la CTP ha de ser més gran.

És per tot això que els partits d'esquerra ecologistes i federalistes han decidit treballar conjuntament per constituir un espai polític i disposar de lligams d'agrupació i de debat des dels dos costats dels Pirineus.

Aquest espai servirà per treballar de forma conjunta estratègies i polítiques públiques per desenvolupar els nostres territoris en solidaritat, entre aragonesos, catalans i occitans.